

Η ωφέλεια της ησυχίας - Γερ. Εφραίμ Φιλοθεΐτη

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Είχαμε συντροφιά στην αγρυπνία μας τα πουλιά και τα όρνεα, αλεπούδες και τσακάλια. Φώναζε και ο γκιώνης, φώναζε και ο τσομπανάκος όλη τη νύκτα, κι εγώ έξω με το κομποσχοίνι! πώ, πώ τι αγρυπνία ήταν αυτή! Η χαρά μας ήταν η νυκτερινή αγρυπνία μέσα στην απόλυτη ησυχία. Αφού από μόνη της είναι ικανή να δώσει στον άνθρωπο που αγρυπνεί θεία παράκλησι, ησυχία καί πόσο μάλλον αν τον επισκεφθή και η Χάρις του Θεού, οπότε ανεβαίνει ο νούς κατ' ευθείαν στον ουρανό και γίνονται ένα πράγμα.

Πολλές φορές από την πολλή ησυχία, είχε τόση ανάπαυση η ψυχή μου, που κατέληγε σε δάκρυα, χωρίς βέβαια να υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λογισμός, αλλά μόνον και μόνο από την ησυχίαν. Γι' αυτό, μόνο εκείνος που έχει γνωρίσει την ωφέλεια της ησυχίας ξέρει να την εκτιμήση.

Άχ! ή ευλογημένη ησυχία! εκεί η προσευχή, εκεί η Χάρις του Θεού, εκεί οι φωτεινές θεωρίες!

Η ερημία και μόνη της είναι σε θέση να χαρίση παράκληση στην ψυχή.

Άν μου έλεγαν: «Θα σε κάνουμε αυτοκράτορα, μόνο δώσε μας μία σπιθαμή απ' αυτό που έχεις» ούτε πόντο δέν θα δινά.

Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης